Podatkovni tipi – do sedaj

- enostavni PT
 - int
 - bool
 - real
 - string
 - char

- sestavljeni (kompleksni) podatkovni tipi
 - terke (e1, e2, ..., en) tip t1 * t2 * ... *tn
 - seznami [e1, e2, ..., en] tip a' list
 - opcije SOME e, NONE tip a' option
 - zapisi
- izdelava lastnih podatkovnih tipov?

tema za danes

Seznami kot rekurzivni podatkovni tip

posebnost: konstruktor :: je definiran kot infiksni operator (izjema), zato
 ne moremo zapisati :: (glava, rep), temveč pišemo glava::rep

```
- 3::5::1::nil;

val it = [3,5,1] : int list
```

- ker seznami uporabljajo konstruktorje, lahko tudi na njih izvajamo ujemanje vzorcev (namesto uporabe hd, tl, null)
- funkcije hd, tl in null znamo sedaj sprogramirati sami!

Rekurzivno ujemanje vzorcev

 namesto vgnezdenih stavkov case lahko vgnezdimo vzorce v vzorce (pri gnezdenju se tudi spremenljivke prilagodijo pravim vrednostim)

```
(glava1::rep1, glava2::rep2)
(glava::(drugi::(tretji::rep)))
((a1,b1)::rep)
...
```

 pri zapisovanju vzorcev lahko uporabimo anonimno spremenljivko "_", ki se prilagodi delu izraza, ne veže pa rezultata na ime spremenljivke

```
fun dolzina (sez:int list) =
   case sez of
   [] => 0
   | _::rep => 1 + dolzina rep
```

anonimna spremenljivka (pri računanju dolžine seznama vrednosti elementov niso pomembne)

Izjeme

- sporočajo o neveljavnih situacijah, do katerih je prišlo med izvajanjem programa
- definicija izjeme

```
exception MojaIzjema
exception MojaIzjema of int
```

klic izjeme

```
raise MojaIzjema
raise MojaIzjema(7)
```

obravnava izjeme

```
e1 handle MojaIzjema => e2
e1 handle MojaIzjema(x) => e2
```

Funkcija *Fold*

podatkovni tip funkcije fold

```
val fold = fn : ('a * 'b -> 'a) * 'a * 'b list -> 'a
```

• primer:

```
(* seštej elemente v seznamu *)
- fold(fn (x,y) => x+y, 0, [1,2,3,4,5]);
val it = 15 : int

(* dolžina seznama *)
- fold(fn (x,y) => x+1, 0, [1,2,3,4,5]);
val it = 5 : int
```

Currying: sintaktične olepšave

deklaracijo funkcije

```
fun vmejah_curry min =
   fn max =>
   fn sez =>
     filter(fn x => x>=min andalso x<=max, sez)</pre>
```

lahko lepše zapišemo s presledki med argumenti

```
fun vmejah_lepse min max sez =
  filter(fn x => x>=min andalso x<=max, sez)</pre>
```

klic

```
- (((vmejah_curry 5) 15) [1,5,3,43,12,3,4]);
```

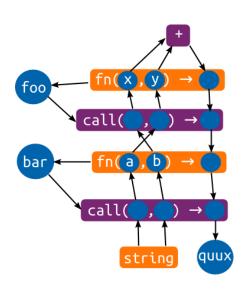
lahko lepše zapišemo brez oklepajev

```
- vmejah_curry 5 15 [1,5,3,43,12,3,4];
```

Določanje podatkovnih tipov

- angl. type inference
- **cilj**: vsaki deklaraciji (zaporedoma) določiti tip, ki bo skladen s tipi preostalih deklaracij
- tipizacija glede na <u>statičnost</u>:
 - statično tipizirani jeziki (ML, Java, C++, C#): preverjajo pravilnost podatkovnih tipov in opozorijo na napake v programu pred izvedbo
 - dinamično tipizirani jeziki (Racket, Python, JavaScript, Ruby): izvajajo manj (ali nič) preverb pravilnosti podatkovnih tipov
- tipizacija glede na implicitnost:
 - **implicitno tipiziran** jezik (ML): podatkovnih tipov nam ni potrebno eksplicitno zapisati (kdaj smo jih že morali pisati?)
 - **eksplicitno tipiziran** jezik (Java, C++, C#): potreben ekspliciten zapis tipov

Ker je ML implicitno tipiziran jezik, ima vgrajen mehanizem za samodejno določanje podatkovnih tipov.

Postopek

- postopek določanja podatkovnega tipa za vsako deklaracijo:
 - 1. Za deklaracijo (val ali fun) naredi seznam omejitev.
 - 2. Analiziraj omejitve in določi tipe.
 - 3. Rezultat:
 - a) če so omejitve v **protislovju** → vrni napako
 - b) če iz **presplošnih** omejitev ni možno določiti konkretnega tipa -> uporabi zanje spremenljivko (za polimorfizem: 'a, 'b, ...)
 - c) uporabi **omejitev vrednosti** (angl. *value restriction*) (o tem kasneje)

primer

Premislek...

- če programski jezik izvaja določanje podatkovnega tipa lahko uporablja spremenljivke tipov ('a, 'b, 'c, ...) ali pa ne
 - kakšna je prednost, če uporablja?
- vendar pa: kombinacija polimorfizma in mutacije lahko prinese težave pri določanju tipov
 - legalen primer (brez polimorfizma):

```
- val sez = ref [1,2,3];
val sez = ref [1,2,3] : int list ref
- sez := (!sez) @ [4,5];
- !sez;
val it = [1,2,3,4,5] : int list
```

problematičen primer (uporablja polimorfen tip):

- rešitev: spremenljivka ima lahko polimorfen tip samo, če je na desni strani deklaracije <u>vrednost</u> ali <u>spremenljivka</u>. To imenujemo *omejitev vrednosti*.
 - ref ni vrednost/spremenljivka, ampak funkcija (konstruktor)

Omejitev vrednosti

- deklaracije spremenljivk polimorfnih tipov dopustimo le, če je na desni strani vrednost ali spremenljivka
- odgovor ML:
 - ML določi spremenljivkam neveljaven tip (dummy type), ki ga ne moremo uporabljati za funkcijske klice

```
- val sez = ref [];
stdIn:10.5-10.17 Warning: type vars not generalized because of
  value restriction are instantiated to dummy types (X1, X2,...)
val sez = ref [] : ?.X1 list ref
```

- dve možni rešitvi:
 - 1. ročna opredelitev podatkovnih tipov
 - 2. ovijanje deklaracije vrednosti v deklaracijo funkcije (za njih ne velja omejitev vrednosti)

```
- fun mojaf2 sez = map (fn x => 1) sez;
val mojaf2 = fn : 'a list -> int list
- mojaf2 [1,2,3];
val it = [1,1,1] : int list
```

Vzajemna rekurzija

omogočati uporabo funkcij in podatkovnih tipov, ki so deklarirani za trenutno deklaracijo

```
fun fun1 par1 = <telo>
and fun2 par2 = <telo>
and fun3 par3 = <telo>

datatype tip1 = <definicija>
and tip2 = <definicija>
and tip3 = <definicija>
```

primer:

```
fun sodo x =
   if x=0
   then true
   else liho (x-1)
and liho x =
   if x=0
   then false
   else sodo (x-1)
```

v praksi uporabno za opisovanje stanj končnih avtomatov

Skrivanje podrobnosti

uporabnik lahko kvari delovanje, predvideno v specifikaciji (glej primer)

```
signature PolinomP2 =
sig

    type polinom
    val novipolinom : int list -> polinom
    val izpisi : polinom -> string
end
```

```
signature PolinomP3 =
sig

   type polinom
   val Nicla : polinom
   val novipolinom : int list -> polinom
   val izpisi : polinom -> string
end
```

KORAK 1:

skrijemo funkcijo za množenje

KORAK 2:

definiramo abstraktni podatkovni tip, ki ne razkriva podrobnosti implementacije uporabniku:

- skrijemo, da je polinom datatype
- uporabnik še vedno lahko računa s polinomi

KORAK 3:

vendar pa ni nič narobe, če razkrijemo samo del podatkovnega tipa (vrednost Nicla) in skrijemo samo konstruktor Pol

Ustreznost modula in podpisa

Podpis lahko uspešno pripišemo modulu (Modul: > podpis), če velja:

- 1. modul vsebuje vse ne-abstraktne tipe, navedene v podpisu
- 2. modul vsebuje implementacijo abstraktnih tipov iz podpisa (datatype, type)
- vsaka deklaracija vrednosti (val) v podpisu se nahaja v modulu (v modulu je lahko bolj splošnega tipa)
- 4. vsaka izjema (exception) v podpisu se nahaja tudi v modulu

